

Jordbruksutskottets betänkande

1983/84:35

om ändring i lagen (1980:894) om jaktvårdsområden, m. m. (prop. 1983/84:170)

Propositionen

I proposition 1983/84:170 har regeringen (jordbruksdepartementet) föreslagit riksdagen att anta

1. förslag till lag om ändring i lagen (1980:894) om jaktvårdsområden,
2. förslag till lag om ändring i lagen (1938:274) om rätt till jakt.

Över förslaget under 1. ovan har yttrande avgetts av lagrådet.

I propositionen föreslås dels en ändring av 10 § lagen (1980:894) om jaktvårdsområden beträffande jaktvårdsområdesföreningens prövning av upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt inom ett jaktvårdsområde, dels en ny bestämmelse i paragrafen om befogenhet för föreningen att upplåta jakträtt inom jaktvårdsområdet. Den ändrade bestämmelsen föreslås bli tillämplig även på jaktvårdsområden bildade enligt äldre lag.

Lagförslagen

De till utskottet remitterade lagförslagen har följande lydelse.

1 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1980:894) om jaktvårdsområden

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1980:894) om jaktvårdsområden skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

För upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt inom ett jaktvårdsområde får föreskrivas krav på tillstånd av jaktvårdsområdesföreningen. Tillstånd får vägras endast om upplåtelsen eller överlåtelsen kan anses olämplig med hänsyn till jaktvärden eller på annat sätt är till avsevärd olägenhet för medlemmarna.

Föreslagen lydelse

10 §

För upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt inom ett jaktvårdsområde får föreskrivas krav på tillstånd av jaktvårdsområdesföreningen.

Tillstånd får vägras endast

1. om den till vilken jakträtten upplåts eller överläts inte förfogar över mark inom jaktvårdsområdet av sådan storlek som föreskrivs i föreningens stadgar,

2. om upplåtelsen eller överlåtelsen *annars* kan anses olämplig med hänsyn till jaktvärden eller på annat sätt är till avsevärd olägenhet för medlemmarna.

Jaktvårdsområdesföreningen får upplåta rätt till jakt som skall bedrivas gemensamt inom jaktvårdsområdet, om det finns föreskrifter om sådan upplåtelse i stadgarna.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Bestämmelsen i 10 § andra stycket 1 gäller inte när upplåtelsen eller överlåtelsen av jakträtt har skett genom ett avtal som har ingåtts senast den 1 april 1984 och ansökan om tillstånd till den avtalade upplåtelsen eller överlåtelsen senast den dagen inkommit till jaktvårdsområdesföreningen.

2 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1938:274) om rätt till jakt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1938:274) om rätt till jakt, att punkt 3 i övergångsbestämmelserna till lagen (1980:895) om ändring i nämnda lag skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

3. För jaktvårdsområde som består vid ikraftträdandet skall äldre bestämmelser fortfarande gälla.

Föreslagen lydelse

3. För ett jaktvårdsområde som består vid ikraftträdandet skall äldre bestämmelser fortfarande gälla. *Dock skall, i stället för 13 § 3 mom. andra stycket lagen (1938:274) om rätt till jakt, 10 § lagen (1980:894) om jaktvårdsområden gälla även för jaktvårdsområden bildade enligt äldre lag, varvid med jaktvårdsområdesföreningen skall avses förening som förvaltar jaktvårdsområdets angelägenheter.*

Ett jaktvårdsområde som har bildats enligt äldre bestämmelser får ombildas till ett jaktvårdsområde enligt lagen (1980:894) om jaktvårdsområden vid sammanträde med fastighetsägarna.

I fråga om kallelse till och omröstning vid sådant sammanträde skall 10 § 5 mom. lagen (1938:274) om rätt till jakt tillämpas. Ett beslut om sådan ombildning skall fastställas av länsstyrelsen. För länsstyrelsens fastställelseprövning gäller i övrigt vad i lagen (1980:894) om jaktvårdsområden föreskrivs i fråga om beslut om bildande av jaktvårdsområde.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Bestämmelsen att 10 § lagen (1980:894) om jaktvårdsområden skall tillämpas gäller inte när en upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt har skett genom ett avtal som har ingåtts senast den 1 april 1984 och ansökan om tillstånd till den avtalade upplåtelsen eller överlåtelsen senast den dagen inkommit till den förening som förvaltar jaktvårdsområdets angelägenheter.

Motioner

I motion 1983/84:2886 av Börje Stensson och Lars Ernestam (båda fp) yrkas att riksdagen beslutar att avslå proposition 1983/84:170 i den del som ger jaktvårdsområdesförening rätt att upplåta jakt (10 § 3 st).

I motion 1983/84:2887 av Arne Andersson i Ljung m. fl. (m) yrkas att riksdagen beslutar att 10 § lagen (1980:894) om jaktvårdsområden skall ha nedan angiven lydelse:

Nuvarande lydelse

För upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt inom ett jaktvårdsområde får föreskrivas krav på tillstånd av jaktvårdsområdesföreningen. Tillstånd får vägras endast om upplåtelsen eller överlåtelsen kan anses olämplig med hänsyn till jaktvärden eller på annat sätt är till avsevärd olägenhet för medlemmarna.

Föreslagen lydelse

10 §

För upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt inom ett jaktvårdsområde får föreskrivas krav på tillstånd av jaktvårdsområdesföreningen.

Tillstånd får vägras endast

1. om den till vilken jakträtten upplåts eller överläts inte förfogar över mark inom jaktvårdsområdet av sådan storlek som föreskrivs i föreningens stadgar,

2. om upplåtelsen eller överlåtelsen annars kan anses olämplig med hänsyn till jaktvärden eller på annat sätt är till avsevärd olägenhet för medlemmarna.

Jaktvårdsområdesföreningen får upplåta rätt till jakt som skall bedrivas gemensamt inom jaktvårdsområdet, om det finns föreskrifter om sådan upplåtelse i stadgarna, och om enighet om upplåtelsen råder i föreningen.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Bestämmelsen i 10 § andra stycket 1 gäller inte när upplåtelsen eller överlåtelsen av jakträtt har skett genom ett avtal som har ingåtts senast den 1 april 1984 och ansökan om tillstånd till den avtalade upplåtelsen eller överlåtelsen senast den dagen inkommit till jaktvårdsområdesföreningen.

I motion 1983/84:2888 av Anna Wohlin-Andersson m. fl. (c) yrkas att riksdagen beslutar avslå proposition 1983/84:170.

Utskottet

I ett av riksdagen i januari 1984 godkänt betänkande behandlade utskottet frågan om rätten för delägare i ett jaktvårdsområde att upplåta eller överlåta jakträtt inom jaktvårdsområdet (JoU 1983/84:19, rskr 1983/84:134). Enligt utskottets mening fanns det starka skäl som talade för att tillstånd till sådan

upplåtelse skulle kunna göras beroende av att upplåtelsen omfattade viss minimiareal. Det borde ankomma på regeringen att närmare överväga vilka åtgärder som i nämnda syfte borde vidtas och för riksdagen framlägga förslag till erforderliga lagändringar. Beträffande skälen för utskottets ställningstagande hänvisas till betänkandet och till redovisningen i propositionen på s. 6 f.

I enlighet med riksdagens beslut framlägger regeringen nu förslag om ändring i 10 § lagen om jaktvårdsområden som innebär att en jaktvårdsområdesförening får vägra tillstånd till en upplåtelse eller överlåtelse när sökanden inte förfogar över mark inom jaktvårdsområdet av sådan storlek som föreskrivs i föreningens stadgar.

Förslaget avser stadgeföreskrifter om minimiareal som är så utformade att kravet på viss minsta areal hänför sig till den mark som jakträttsarrendatorn disponerar inom jaktvårdsområdet. En sådan stadgeföreskrift hindrar inte upplåtelser av små markområden under förutsättning att flera områden upplåts till en och samma jakträttsarrendator. Jaktvårdsområdesföreningen bör enligt jordbruksministern verka för den samordning som krävs för sådana upplåtelser från flera markägare.

En övergångsbestämmelse föreslås som innebär att den nya regeln inte blir tillämplig när avtal om upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt har skett genom ett avtal som har ingåtts senast den 1 april 1984 och ansökan om tillstånd till den avtalade upplåtelsen m. m. senast den dagen inkommit till jaktvårdsområdesföreningen.

Vidare föreslås i propositionen ett tillägg till 10 § lagen om jaktvårdsområden som ger jaktvårdsområdesföreningen möjlighet att upplåta rätt till jakt som skall bedrivas gemensamt inom jaktvårdsområdet, om det finns föreskrifter om sådan upplåtelse i stadgarna.

Sistnämnda förslag motiveras i propositionen med att det, om jaktmöjligheterna inom ett jaktvårdsområde inte utnyttjas i full utsträckning, är angeläget att jakttillfällena erbjuds jägare som saknar jaktmark. Mot den bakgrunden har jakt- och viltvårdsberedningen föreslagit att jaktvårdsområdesföreningen under vissa förutsättningar skall få besluta om upplåtelse av jakt inom jaktvårdsområdet. Det kan nämnas att de nuvarande reglerna, som inte tillerkänner föreningen en sådan rätt, innebär att jaktvårdsområdena i det här hänseendet skiljer sig från fiskevårdsområdena (jfr 8 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden). Beredningens förslag har mött vissa invändningar vid remissbehandlingen. Jordbruksministern anför för sin del, efter en redovisning av remissyttrandena, att dessa invändningar åtminstone i några fall synes ha sin grund i att beredningen inte uttryckligen har avgränsat sitt förslag till att gälla upplåtelse av sådan jakt som innebär ett gemensamt utnyttjande av jaktvårdsområdet eller sektioner av detta. Enligt jordbruksministerns mening bör det inte komma i fråga att låta föreningen upplåta jakten på endast vissa fastigheter inom området. En första förutsättning bör därför vara att det i stadgarna har bestämts att åtminstone viss jakt

skall bedrivas såsom ett gemensamt utnyttjande av jaktvårdsområdet oberoende av fastighetsgränserna. Om föreningens upplåtelser endast får avse sådan jakt, kommer de inte att inverka på medlemmarnas intressen på något annat sätt än andra upplåtelser som fastighetsägarna själva träffar avtal om. Det är givet att föreningen måste låta sina egna upplåtelser föregås av samma prövning som företas innan föreningen godkänner fastighetsägarnas jakträttsupplåtelser. Föreningen har följaktligen att bedöma om det, med hänsyn till medlemmarnas jaktutövning och de upplåtelser fastighetsägarna har avtalat om, är förenligt med jaktvårdens och medlemmarnas gemensamma intressen att ytterligare jägare bereds möjlighet att jaga inom jaktvårdsområdet.

Enligt den föreslagna lagbestämmelsen får en jaktvårdsområdesförening befogenhet att upplåta jakt om en kvalificerad majoritet av fastighetsägarna vill ge föreningen den rätten. En sådan majoritet krävs nämligen för att bestämma stadgarnas innehåll både vid bildandet av nya jaktvårdsområden och ändring av stadgarna för bestående områden. Beslut härom skall biträdas av minst två tredjedelar av antalet fastighetsägare som tillika representerar minst hälften av den mark som ingår (skall ingå) i jaktvårdsområdet. För jaktvårdsområden enligt äldre lag får bestämmelserna betydelse först på längre sikt. I sådana områden kan nämligen en stadgeändring av det här slaget i regel ske endast vid förlängning av områdets giltighet. I stadgeföreskrifter som ger föreningen upplåtelse rätt kan det enligt propositionen finnas anledning att precisera i vilken omfattning och i vilka former upplåtelse skall få ske.

Genom den föreslagna ändringen i lagen (1938:274) om rätt till jakt blir de nya bestämmelserna tillämpliga även på jaktvårdsområden som bildats enligt äldre lag. En övergångsbestämmelse har föreslagits med motsvarande innehåll som den som enligt propositionen bör gälla beträffande ändringen av lagen om jaktvårdsområden.

I motion 2886 av Börje StenSSon och Lars Ernestam (båda fp) yrkas avslag på den del av förslaget som gäller jaktvårdsområdesföreningens rätt att upplåta jakt inom jaktvårdsområdet. I motion 2887 av Arne Andersson i Ljung m. fl. (m) föreslås att ifrågavarande upplåtelse rätt endast skall kunna komma i fråga då föreningen är helt enig härom. Ett tillägg med denna innebörd föreslås i lagtexten. Båda motionerna grundas huvudsakligen på samma principiella inställning, nämligen att den föreslagna upplåtelse rätten utgör en alltför långtgående inskränkning i den enskildes förfoganderätt över sin fastighet. Man erinrar bl. a. om att en fastighetsägare kan tvingas in i ett jaktvårdsområde mot sin vilja. Enligt motion 2887 är det därvid nödvändigt att upplåtelse rätten kombineras med ett förstärkt skydd för den minoritet som enligt förslaget kan tvingas acceptera en upplåtelse, till men för sin egen jakt.

I motion 2888 av Anna Wohlin-Andersson m. fl. (c) yrkas avslag på

propositionen i dess helhet med motiveringen att förslaget bl. a. missgynnar marklösa jägare, utom den begränsade grupp som har goda ekonomiska förutsättningar att arrendera stora jaktområden. Den föreslagna upplåtelse-rätten för jaktvårdsområdesföreningen kan vidare, enligt motionen, aldrig ersätta de enskilda delägarnas rätt och möjlighet att upplåta sin jakträtt till t. ex. marklösa jägare. I stället för att främja bildandet av nya jaktvårdsområden riskerar man med de nya reglerna att intresset för att bilda nya föreningar blir ännu mindre än hittills, framhåller motionärerna.

Utskottet tillstyrker regeringsförslaget i den del som gäller möjlighet för jaktvårdsområdesföreningen att i vissa fall vägra tillstånd till upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt inom jaktvårdsområdet. Förslaget har utformats i enlighet med utskottets intentioner i det inledningsvis omnämnda betänkan-det JoU 1983/84:19. Utskottet vill understryka jordbruksministerns uttalan-de att jaktvårdsområdesföreningen bör verka för den samordning som krävs för att underlätta upplåtelser från flera markägare av mindre markområden som var för sig ej uppfyller eventuella krav på viss minsta areal enligt resp. förenings stadgar (prop. s. 7). I detta sammanhang vill utskottet vidare framhålla det angelägna i att arealgränsen i förekommande fall inte sätts alltför högt. Föreskrifter härom bör givetvis utformas med hänsynstagande till samtliga berörda intressen inom jaktvårdsområdet.

Utskottet tillstyrker likaledes förslaget om rätt för jaktvårdsområdesföre-ningen att under angivna förutsättningar upplåta jakträtt inom jaktvårdsom-rådet. Det är dock angeläget att denna bestämmelse ej tillämpas på ett sätt som motverkar syftet med den av utskottet nyss förordade lagändringen eller med lagstiftningen om jaktvårdsområden över huvud taget. Den omständig-heten att föreningen ges befogenhet att upplåta jakträtt inom jaktvårdsområ-det får givetvis ej innebära att föreningen underlåter att medverka till den samordning som krävs för att enskilda markägare skall kunna upplåta jakträtten på sina fastigheter, även mindre sådana. I den mån en sådan samordning av upplåtelser av mindre arealer inte är möjlig men förutsätt-ningar för föreningsupplåtelse ändå föreligger synes det lämpligt att tillämpa någon form av förtur för den som på grund av stadgeföreskrift om minimiareal ej kunnat godkännas som jakträttsarrendator. Föreskrifter härom kan intas i stadgarna. Det är också enligt utskottets mening viktigt att upplåtelse-rätten för föreningen inte tillämpas på ett sätt som ytterligare ökar priskonkurrensen om jakttillfällena eller utestänger t.ex. jägare med anknytning till den ort där jaktvårdsområdet är beläget. Det syftet torde likaledes kunna uppnås genom stadgeföreskrifter om förtur för jägare med sådan anknytning. Utskottet utgår från att jägarnas organisationer kan utarbeta förslag till s. k. normalstadgar med föreskrifter om bl. a. sådana förtursregler, grundade på exempelvis boende inom orten, släktskap med delägare, m. m.

Med dessa uttalanden föreslår utskottet att riksdagen bifaller proportio-

nen och avslår motionerna 2886, 2887 och 2888. Med anledning av de principiella betänkligheter som anförts mot förslaget om föreningsupplåtelser vill utskottet framhålla att lagändringen inte syftar till någon inskränkning i de enskilda delägarnas personliga jakträtt. Som i propositionen anförts inverkar en upplåtelse av gemensam jakt inte på medlemmarnas intressen på något annat sätt än andra upplåtelser som fastighetsägarna själva träffar avtal om. Enligt vad som ovan redovisats ger vidare bestämmelserna om kvalificerad majoritet vid föreningsbildning och stadgeändring ett skydd för den enskilde. I sista hand kan en fastighetsägare av ideella skäl utverka att hans fastighet undantas från jakt som skall bedrivas gemensamt inom jaktvårdsområdet (11 § lagen om jaktvårdsområden).

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *jakträttsinnehavares upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt*
att riksdagen med avslag på motion 1983/84:2888 i motsvarande del antar förslaget till lag om ändring i lagen (1980:894) om jaktvårdsområden såvitt avser 10 § andra stycket 1,
2. beträffande *jaktvårdsområdesförenings rätt att upplåta jakträtt*
att riksdagen med avslag på motionerna 1983/84:2886 och 1983/84:2887 samt 1983/84:2888 i motsvarande del antar förslaget till lag om ändring i lagen (1980:894) om jaktvårdsområden såvitt avser 10 § tredje stycket,
3. att riksdagen antar det i mom. 1 angivna lagförslaget i de delar som ej omfattas av utskottets hemställan ovan,
4. att riksdagen med avslag på motion 1983/84:2888 i motsvarande del antar förslaget till lag om ändring i lagen (1983:274) om rätt till jakt.

Stockholm den 17 maj 1984

På jordbruksutskottets vägnar

EINAR LARSSON

Närvarande: Einar Larsson (c), Håkan Strömberg (s), Grethe Lundblad (s), Hans Wachtmeister (m), Martin Segerstedt (s), Sven Eric Lorentzon (m), Jan Fransson (s), Margareta Winberg (s), Jens Eriksson (m), John Andersson (vpk), Åke Selberg (s), Bengt Kronblad (s), Lennart Brunander (c), Bo Arvidson (m) och Lars Ernestam (fp).

Reservationer

Jaktvårdsområdesförenings rätt att upplåta jakträtt (mom. 2)

1. Lars Ernestam (fp) anser att

dels den del av utskottets yttrande som på s. 7 börjar med "Utskottet tillstyrker likaledes" och på s. 8 slutar med "om jaktvårdsområden" bort ha följande lydelse:

Vad däremot beträffar förslaget om föreningsupplåtelse delar utskottet den i motion 2886 framförda uppfattningen att det innebär en alltför långtgående inskränkning i den enskilde fastighetsägarens rättigheter. Ett minimikrav vad gäller den enskildes rätt att förfoga över sin jakträtt måste vara att han självständigt får bestämma huruvida denna rätt skall utnyttjas eller ej. Utskottet kan således inte acceptera principen att områdesföreningen ges rätt att i strid med markägares vilja förfoga över jakträtten på deras fastigheter och tillgodogöra sig intäkterna härav. Det bör påpekas att flera remissinstanser, däribland naturvårdsverket, ställt sig avvisande till förslaget. Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet regeringsförslaget i nu aktuell del samt tillstyrker motion 2886 jämte motion 2888 i motsvarande del. I enlighet härmed avstyrks motion 2887, som innehåller förslag om krav på enhällighet vid föreningsbeslut i aktuella frågor. Motionen kan dock i viss mån anses tillgodosedd genom utskottets ställningstagande.

dels utskottets hemställan under 2 bort ha följande lydelse:

2. beträffande *jaktvårdsområdesförenings rätt att upplåta jakträtt*

att riksdagen med bifall till motion 1983/84:2886 och motion 1983/84:2888 i motsvarande del samt med avslag på motion 1983/84:2887 avslår förslaget till lag om ändring i lagen (1980:894) om jaktvårdsområden såvitt avser 10 § tredje stycket,

2. Einar Larsson (c), Hans Wachtmeister (m), Sven Eric Lorentzon (m), Jens Eriksson (m), Lennart Brunander (c) och Bo Arvidson (m) anser att

dels den del av utskottets yttrande som på s. 7 börjar med "Utskottet tillstyrker likaledes" och på s. 8 slutar med "om jaktvårdsområden" bort ha följande lydelse:

Av propositionen framgår att av de remissinstanser som yttrat sig över förslaget om föreningsupplåtelse endast ett fåtal anslutit sig till jakt- och viltvårdsberedningens förslag. Sålunda har kammarrätten i Göteborg anförat att föreningens upplåtelse rätt bör kombineras med ett förstärkt skydd för den minoritet som mot sin vilja kan tvingas acceptera sådan upplåtelse till men för sin egen jakt. Härutöver vill utskottet erinra om att sådan medlem i jaktvårdsområde som här åsyftas mycket väl på grund av majoritetsbestämmer vid bildandet av jaktvårdsområdet kan tvingas in i detsamma. Detta i förening med den föreslagna upplåtelseformen innebär enligt utskottets

mening en oacceptabelt långtgående inskränkning i markägarens jaktutövningsrätt. Utskottet anser, i likhet med vad som anförts i motion 2887, att hänsynen till den enskilde kräver att föreningsupplåtelse av jakträtt skall kunna förekomma endast då jaktvårdsområdesföreningen är helt enig härom. Utskottet föreslår att riksdagen med bifall till motion 2887 antar lagförslaget med den ändring i lagtexten som föreslås i motionen. I enlighet härmed avstyrks motionerna 2886 och 2888 i motsvarande del. Motionerna kan dock i viss mån anses tillgodosedda genom utskottets ställningstagande.

dels utskottets hemställan under 2 bort ha följande lydelse:

2. beträffande *jaktvårdsområdesförenings rätt att upplåta jakträtt* att riksdagen med anledning av regeringens förslag och med bifall till motion 1983/84:2887 samt med avslag på motion 1983/84:2886 och motion 1983/84:2888 i motsvarande del antar förslaget till lag om ändring i lagen (1980:894) om jaktvårdsområden med den ändringen att 10 § tredje stycket erhåller följande som *Reservanternas förslag* betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Reservanternas förslag

10 §

För upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt inom ett jaktvårdsområde får föreskrivas krav på tillstånd av jaktvårdsområdesföreningen.

Tillstånd får vägras endast

1. om den till vilken jakträtten upplåts eller överläts inte förfogar över mark inom jaktvårdsområdet av sådan storlek som föreskrivs i föreningens stadgar,

2. om upplåtelsen eller överlåtelsen annars kan anses olämplig med hänsyn till jaktvärden eller på annat sätt är till avsevärd olägenhet för medlemmarna.

Jaktvårdsområdesföreningen får upplåta rätt till jakt som skall bedrivas gemensamt inom jaktvårdsområdet, om det finns föreskrifter om sådan upplåtelse i stadgarna.

För upplåtelse eller överlåtelse av jakträtt inom ett jaktvårdsområde får föreskrivas krav på tillstånd av jaktvårdsområdesföreningen.

Tillstånd får vägras endast

1. om den till vilken jakträtten upplåts eller överläts inte förfogar över mark inom jaktvårdsområdet av sådan storlek som föreskrivs i föreningens stadgar,

2. om upplåtelsen eller överlåtelsen annars kan anses olämplig med hänsyn till jaktvärden eller på annat sätt är till avsevärd olägenhet för medlemmarna.

Jaktvårdsområdesföreningen får upplåta rätt till jakt som skall bedrivas gemensamt inom jaktvårdsområdet, om det finns föreskrifter om sådan upplåtelse i stadgarna, *och om enighet om upplåtelsen råder i föreningen.*